

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 11. juni 2026

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-58666/2025-VLR
(9. afdeling)

Klager (Biologisk mor) 1

og

Klager (Biologisk far) 1
(advokat Jesper Frøkjær Jonstrup for begge, beskikket)

mod

Ankestyrelsen

Yderligere part:

Barn
(advokat Lars Kaasgaard, beskikket)

Retten i Hjørring har den 28. november 2025 afsagt dom i 1. instans (sag BS-25028/2025-HJO).

Landsdommerne Thomas Jønler, Jeanette Bro Fejring og Ioana Fodor (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanterne, Klager (Biologisk mor) 1 og Klager (Biologisk far) 1, har gentaget deres påstand for byretten om, at Ankestyrelsens afgørelse ophæves.

Indstævnte, Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet.

Advokat Lars Kaasgaard har på vegne af Barn tilsluttet sig Ankestyrelsens påstand om stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Ankestyrelsen har udarbejdet en supplerende redegørelse af 28. maj 2026 til brug for ankesagens behandling.

Der er for landsretten fremlagt statusudtalelser fra plejeforældrene fra den 24. april 2025 og den 2. december 2025.

Klager (Biologisk mor) 1 og Klager (Biologisk far) 1 har ikke givet møde under hovedforhandlingen af ankesagen.

Anbringender

Klager (Biologisk mor) 1 og Klager (Biologisk far) 1 har til støtte for deres påstand anført bl.a., at betingelserne for adoption efter adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, ikke er opfyldt. Barn blev anbragt uden for hjemmet umiddelbart efter fødslen, og der skal derfor mere til at sandsynliggøre, at de er uden forældreevne, end hvis Barn var blevet anbragt på et senere tidspunkt. De har ikke medvirket i forældrekompetenceundersøgelsen, og det fremgår af undersøgelsen, at den skal læses og bruges med det forbehold. Prognosevurderingen er baseret på forældrekompetenceundersøgelsen, og den skal derfor læses og bruges med samme forbehold. Konklusionen i prognosevurderingen giver et forkert billede af deres udfordringer, når man ser på de nuancer, der fremgår af forældrekompetenceundersøgelsen og de øvrige oplysninger i sagen, herunder vedrørende anbringelsen af Barns lillebror, Søsken, og den positive beskrivelse af deres samvær med ham. Der er ingen oplysninger i sagen, der belyser relationen mellem dem og Barn, og det skaber usikkerhed for så vidt angår konklusionen i prognosevurderingen.

Ankestyrelsen har til støtte for sin påstand anført bl.a., at betingelserne for adoption efter adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, er opfyldt. Der er et anbringelsesgrundlag efter § 47, stk. 1, i barnets lov, da der er en åbenbar risiko for, at Barns sundhed eller udvikling vil lide alvorlig skade ved ophold i hjemmet på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af hende. Det er på baggrund af prognosevurderingen sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn. Den børnesagkyndige i Ankestyrelsen har vurderet, at prognosevurderingen er valid og brugbar. Adoption vil af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst være bedst for hende. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at forældrene – efter at de var blevet opfordret til at deltage i forældrekompetenceundersøgelsen – afviste

dette. Det kan heller ikke føre til en anden vurdering, at forældrene tilsyneladende samarbejder bedre i forhold til Barns lillebror. Forældrekompetenceundersøgelsen bygger på et omfattende materiale.

Advokat Lars Kaasgaard har på vegne af Barn til støtte for

hendes påstand tilsluttet sig Ankestyrelsens synspunkter og har herudover anført bl.a., at der ikke har været samvær mellem Barn og forældrene siden august 2023, og at hun ikke har kontakt til sine søskende. Forældrekompetenceundersøgelsen er udarbejdet i overensstemmelse med de retningslinjer, der gælder, og den bygger på et omfattende materiale. Der er en høj grad af sandsynlighed for, at Barn vil skulle være i en plejefamilie, indtil hun fylder 18 år, hvis hun ikke bliver tvangsadopteret, og det medfører en række usikkerheder, herunder risiko for skift. Det er derfor af hensyn til kontinuiteten bedst for Barn, at hun bliver tvangsadopteret.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoptionsbevilling i særlige tilfælde meddeles, selv om forældrene ikke vil give samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter bestemmelsens stk. 3 kan adoption meddeles efter stk. 2, hvis betingelserne for anbringelse af barnet uden for hjemmet i § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, i barnets lov er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet.

Ved vurderingen af, om det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn, skal der efter forarbejderne til adoptionslovens § 9, stk. 3, foretages en konkret prognosevurdering af begge forældres fremtidige forældreevner. Som anført i Højesterets dom af 4. februar 2019 (UfR 2019.1565) kan det udledes af forarbejderne til § 9, stk. 3, at der skal være en høj grad af sandsynlighed for, at forældrene uanset støtteforanstaltninger ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet. Det kan også udledes af forarbejderne, at denne grad af sandsynlighed alt andet lige skal være højere, hvis der er tale om et helt lille barn.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at Barn, der er født den Dato 1 2023, blev anbragt uden for hjemmet umiddelbart efter fødslen. Det fremgår også, at Barn havde regelmæssigt samvær med sine forældre, og at samværene i det væsentlige var positive, men at de ophørte i august 2023, fordi forældrene udeblev. Der har ikke været samvær siden.

Om Klager (Biologisk far) 1 fremgår det af forældrekompetenceundersøgelsen af 17. juli 2024, at han har alvorlige personlighedsmæssige vanskeligheder, der bl.a. kommer til udtryk ved, at han udelukkende formår at tage hensyn til

egne ønsker og behov, ligesom det fremgår, at hans mentaliseringsevne er bekymrende lav eller fuldstændig fraværende. Det fremgår også, at han viser personlighedsmæssig rigiditet og kontaktforstyrrelse på et meget grundlæggende plan, som det ikke vurderes muligt at udvikle på, og at han ikke synes motiveret for at udvikle sig for sine børns skyld.

Klager (Biologisk mor) 1 er i forældrekompetenceundersøgelsen beskrevet med en umoden, dependent og egocentrisk adfærd, der belaster hendes forældrekompetencer i alvorlig grad. Hun er også beskrevet med en stærkt svingende følelsesmæssig tilstand, der medfører, at hun har svært ved at affektregulere og med sin adfærd vise, at hun tilsidesætter egne følelser og behov i relation til sine børn. Det er vurderet, at hun er i alvorlig risiko for at fremstå som en uforudsigelig og ustabil omsorgsperson for Barn.

Af prognosevurderingen fra den 2. december 2024 fremgår, at Klager (Biologisk mor) 1 og Klager (Biologisk far) 1 har udvist alvorligt nedsatte forældrekompetencer i forhold til alle deres børn, og at de ikke har været motiverede for at arbejde med sig selv, ligesom de kontinuerligt primært har fokuseret på egne følelser og behov, særligt når de har været pressede eller udfordrede. Det fremgår også, at det er sandsynligt, at deres stærkt begrænsede forældreevner betyder, at de varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn.

Prognosevurderingen er – ligesom forældrekompetenceundersøgelsen – udarbejdet af en psykolog fra Observationshjem uden deltagelse af Klager (Biologisk mor) 1 og Klager (Biologisk far) 1, da de ikke har ønsket at medvirke. Forældrekompetenceundersøgelsen og prognosevurderingen er udarbejdet på baggrund af omfattende sagsakter, herunder en psykologisk undersøgelse af Barn, journalnotater fra kommunen, underretninger, samværsbeskrivelser, statusudtalelser fra plejeforældrene og statusnotater fra Observationshjem, hvor Klager (Biologisk mor) 1 opholdt sig i en periode sammen med Barns tre ældre søskende, inden de blev anbragt uden for hjemmet. Det er anført i forældrekompetenceundersøgelsen og prognosevurderingen, at det på trods af den manglende deltagelse af Klager (Biologisk mor) 1 og Klager (Biologisk far) 1 er relevant og realistisk at vurdere deres ressourcer og vanskeligheder i et aktuelt og fremtidigt perspektiv, da sagsakterne meget tydeligt viser, at de begge i en lang årrække har fremstået yderst konsistente i tilgangen til deres fem børn, både i samarbejdet med professionelle og i deres indbyrdes relation.

Den børnesagkyndige i Ankestyrelsen har udtalt, at prognosevurderingen er valid og brugbar, og at det ikke er en hindring, at forældrene ikke har medvirket i forældrekompetenceundersøgelsen, selv om det havde været det bedste.

På denne baggrund og henset til de øvrige oplysninger i sagen finder landsretten efter en samlet vurdering, at betingelserne for at anbringe Barn uden for hjemmet i medfør af § 47, stk. 1, nr. 1, i barnets lov er opfyldt, og at der er en høj grad af sandsynlighed for, at Klager (Biologisk mor) 1 og Klager (Biologisk far) 1 – uanset eventuelle støtteforanstaltninger – varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn. Landsretten finder også, at væsentlige hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i Barns opvækst indebærer, at adoption er bedst for hende.

Landsretten tiltræder herefter, at betingelserne for adoption uden samtykke efter adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, er opfyldt.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til nogen anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 11-06-2026 kl. 10:00

Modtagere: Appellant Klager (Biologisk mor) 1, Indstævnte Ankestyrelsen, Advokat
(H) Lars Kaasgaard, Appellant Klager (Biologisk far) 1